

Arrest

nr. 100 774 van 11 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. TUCI en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Albanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Shkodër. Enkele maanden voor augustus 2010 was E. V. (...), uw buurjongen, op een nacht naar de woning van uw neef, A. K. (...), gegaan, met het plan hem te bestelen en/of vermoorden. A. (...) vuurde op de inbreker, maar miste doel. Hoewel E. (...) niet in zijn opzet was geslaagd en A. (...) hem die nacht ook niet had herkend, werd de motor van E. (...) door de politie op de binnenplaats van A. (...)s huis gevonden. Daarop besloot A. (...) een bloed- of erewraak tegen de familie V. (...) in te stellen en liet hij hen via een tussenpersoon weten dat ze vanaf dan hun woning niet meer mochten verlaten. Daarop nodigde I. (...), de vader van A. (...), E. V. (...), de vader van E. (...), uit om het gebeurde te bespreken. E. (...) ontkende de beschuldigingen en zei dat de motor van E. (...)voordien was gestolen. Omdat A. (...) E. (...) niet had herkend in de nacht van de feiten en er verder geen bewijzen

waren dat E. (...) daadwerkelijk de dader was, besloot uw vader, E. (...) (O.V. 6.863.841), de bloed- of erewraak die door A. (...) tegen de familie V. (...) was ingesteld, op te heffen. Tevens trok A. (...) zijn aangifte bij de politie in. Twee dagen later gingen A. (...) en E. (...) samen een koffie drinken om hun problemen bij te leggen. Op 19 augustus 2010, rond half twee 's middags, bevond u zich in uw woning toen u schoten hoorde. Gezien in de buurt een trouwfeest aan de gang was, meende u dat de schoten die u hoorde afkomstig waren van vuurwerk. Uw schoonzus, die zich buiten bevond, kwam binnen en vertelde dat zij mensen hoorde schreeuwen en wenen. U zette de TV aan en vernam dat uw buurjongen, E.V. (...), enkele minuten ervoor was vermoord. 's Avonds ging u met uw broer, B. K. (...) (O.V. 6.863.846), en uw vader naar de getroffen familie om uw condoléances aan te bieden. Rond 23.00 uur gingen u en uw broer B. (...) sigaretten kopen. Onderweg werden jullie door de politie opgepakt. Uw broer werd na verhoor vrijgelaten, maar u werd door de politie geslagen en gearresteerd op verdenking van medeplichtigheid aan de moord op E. V. (...), die door uw minderjarige neef, M. (...), de zoon van I. K. (...) (O.V. 6.903.957), werd gepleegd. De politie was van mening dat u M. (...) onder druk had gezet om de moord te plegen omdat hij nog minderjarig was. U stelde thuis te zijn geweest toen de moord werd gepleegd en voorts niet van de moord op de hoogte te zijn. U ondertekende uw verklaringen, maar u werd vervolgens gedwongen een valse akte van inbeschuldigingstelling te ondertekenen, hetgeen u weigerde. U vermoedt dat u op die wijze door de politie werd behandeld omdat een oom van E. V. (...) bij de geheime dienst heeft gewerkt. U werd alsnog wegens medeplichtigheid in beschuldiging gesteld, in voorhechtenis genomen en naar de gevangenis overgebracht. Daar ontmoette u uw advocaat en werd u door de procureur ondervraagd. Drie dagen later was de eerste rechtszitting. U vroeg om uw voorarrest in huisarrest om te zetten omdat uw echtgenote zwanger was van een tweeling, doch die werd u door de rechtbank geweigerd. Vervolgens werd u naar de gevangenis van Shenkollë overgebracht. U bevond zich samen met uw oom, K. K. (...) (O.V. 6.990.900), die eveneens in staat van beschuldiging was gesteld wegens het verbergen van het moordwapen, in een wagen. In een tweede wagen zaten uw neven, A. (...) en M. (...). A. (...) was bij zijn ondervraging gemarteld en had onder dwang valse verklaringen over jullie betrokkenheid afgelegd. Onderweg naar de gevangenis werden jullie door een wagen met vier inzittenden gevolgd. De politie voerde haar snelheid op en slaagde erin jullie achtervolgers af te schudden. Aangekomen in de gevangenis, werden uw oom en uw neef A. (...) naar de afdeling voor volwassenen overgebracht, M. (...) werd in de vleugel voor minderjarigen ondergebracht. Omdat u nadien van M. (...)s medegevangenen vernam dat hij getraumatiseerd was, vroeg u een onderhoud met M. (...) aan. Vervolgens kregen u, A. (...), K. (...) en M. (...) samen een gemeenschappelijk bezoek van uw familie. M. (...) vertelde u dat hij de moord had gepleegd omdat hij reeds maanden door E. (...) onder druk werd gezegd om bloedwraak te plegen omwille van de moord op jullie oom Q. (...) in 1998. Tevens martelde E. (...) M. (...) zowel fysiek als psychologisch. M. (...) voegde toe dat hij op een dag met E. (...) was gaan zwemmen en dat E. (...) toen had getracht M. (...) te vermoorden door hem gedurende langere tijd onder water te houden. E. (...) was op een nacht ook de woning van M. (...) binnengedrongen en had een wapen met geluidsdemper tegen zijn hoofd gezet. Toen M. (...)s vader hoestte, ontvluchtte E. (...) de woning. De dag van de moord had E. (...) aan M. (...) gevraagd een wapen, dat M. (...) voor E. (...) in bewaring had, terug te geven. Omdat M. (...) vreesde dat E. (...) dat wapen terugwilde om hem te vermoorden, schoot hij E. (...) ermee dood. U vermoedt dat E. (...) door R. (...), de moordenaar van uw oom Q. (...), werd aangezet tot zijn gedrag tegen M. (...) omdat E. (...) en R. (...) voordien enige tijd samen in de gevangenis hadden gezeten. Drie maanden na uw arrestatie werd u vrijgelaten. U sloot zich vervolgens op in uw woning uit vrees slachtoffer van bloedwraak van de familie V. (...) te worden. Samen met de andere bewoners van uw huis hield u afwisselend de wacht. Sedert uw hechtenis hadden uw neef, A. K. (...) en uw oom, E. K. (...), meerdere pogingen ondernomen om via de verzoeningscommissie de opheffing van de bloedwraak met de familie V. (...) te verkrijgen, tevergeefs. Meer nog, de V. (...)s bekogelden voortdurend jullie woning met stenen en lieten weten niet te rusten alvorens zij de moord op E. (...) hadden gewroken. Jullie namen contact op met de politie, die stelde niets te kunnen ondernemen zolang er niet iets gebeurde. Wel werd E. (...) enkele keren bij de procureur opgeroepen omdat hij jullie door het instellen van de bloedwraak er feitelijk toe dwong in jullie woning opgesloten te leven. E. (...) werd evenwel niet in beschuldiging gesteld bij gebrek aan bewijs. Telkens jullie door de familie V. (...) werden geprovoceerd, belden jullie de politie. De politie kwam wel bij jullie langs, maar een daadwerkelijk gevolg hadden jullie oproepen niet. Omdat u het niet langer aankon in uw woning opgesloten te leven en vreesde het slachtoffer van bloedwraak te worden, besloot u Albanië te verlaten. U verliet Albanië op 15 augustus 2011 in het gezelschap van uw echtgenote, uw twee minderjarige kinderen, uw ouders en uw broer en zijn gezin en week via Italië en Duitsland naar België uit, waar u op 19 augustus 2011 aankwam en op 22 augustus asiel vroeg. U bent in het bezit van volgende identiteitsdocumenten: uw internationaal paspoort, uitgereikt op 25 mei 2011; uw identiteitskaart, uitgereikt op 9 april 2009 en de geboorteaktes van uw zonen, O. (...) en Om. (...), beiden uitgereikt op 20 september 2010 te Shkodër. In het kader van jullie asielmotieven werden door

andere familieleden nog volgende stukken neergelegd: vijf familiecertificaten, die jullie onderlinge familieband moeten staven; attesten van de verzoeningscommissie "The Peace Reconciliation Missionaries of Albania", d.d. 2011 en 2012, waarin wordt gesteld dat uw neef M. (...) E.V. (...) vermoordde en meerdere verzoeningspogingen steeds zonder resultaat zijn gebleven; een kopie van de eerste pagina van een persmededeling van de politie van Shkodër, d.d. 20 augustus 2010, waarin wordt gemeld dat u, uw neven A. (...) en M. (...) en uw oom K. (...) werden gearresteerd wegens de moord op E.V. (...), evenals een opsomming van de wapens die in beslag werden genomen; een attest van uw advocaat, I. B. (...), d.d. 16 juli 2011, waarin de moord wordt verhaald en wordt gesteld dat pogingen van de politie en de verzoeningscommissie om verzoening te bekomen niets hebben opgeleverd; verscheidene krantenartikelen over het gebeurde en krantenartikelen over gevallen van bloedwraak in het algemeen; foto's van de woning van M. K. (...), de winkel en de parking van uw familie en van de woning van de familie V. (...); vier foto's van de familie V. (...) en enkele van uw familieleden; een DVD met een uitzending van Fiks Fare over bloedwraak, waarin uw oom E. (...) de situatie uitlegt waarin uw familie is verzeild geraakt na de moord op E.V. (...) en de armoede waarin jullie dienen te overleven; een DVD met stuk van een uitzending van de hoorzitting inzake de voorhechtenis van de aanvankelijke beschuldigten in deze zaak; een kopie van een uittreksel van het vonnis, d.d. 15 juni 2011 en het luidens jullie verklaringen originele vonnis, d.d. 2 juni 2011, waarin uw minderjarige neef M. (...) tot 12,5 jaar gevangenisstraf wegens moord uit lage motieven en uw oom K. (...) tot 3 jaar gevangenisstraf wordt veroordeeld wegens het bezit van oorlogswapens en het verbergen van de waarheid, met tevens de vermelding op dit vonnis dat uw neef in beroep tot 8 jaar en vier maanden gevangenisstraf werd veroordeeld en uw oom tot 2 jaar gevangenisstraf.

B. Motivering

Vooreerst dient vastgesteld dat uw verklaringen dat u riskeert het slachtoffer van een bloedwraak te worden wegens de moord door uw neef, M. K. (...), op E.V. (...), aannemelijk zijn. Immers, de door u verhaalde moord door uw neef op E.V. (...) werd uitgebreid in de Albanese media gedocumenteerd. Tevens legde uw familieleden verscheidene documenten neer die een bewijs voor deze moord vormen. Ook uw familie- en bloedband in mannelijke lijn met M. K. (...) werden aan de hand van familiecertificaten door uw familieleden aangetoond. Gezien de ernst van het gepleegde feit en gezien de rechtbank u aanvankelijk naar aanleiding van deze moord in beschuldiging stelde op verdenking van medeplichtigheid (gehoor CGVS pp. 8, 14-15), is het in de context van bloed- en erewraak zoals die in het noorden van Albanië nog frequent wordt toegepast, aannemelijk dat u riskeert het slachtoffer van bloedwraak te worden en u aldus riskeert vervolgd te worden in de zin van de Vluchtelingenconventie wegens uw behoren tot een sociale groep.

Niettegenstaande het bestaan van een mogelijke vrees voor vervolging en/of een risico op ernstige schade dient in het kader van het onderzoek van uw asielmotieven evenwel te worden nagegaan of u niet valt onder een van de bestaande uitsluitingsgronden. De in artikel 1, F (b) van de in de Vluchtelingenconventie en de in art 55/2 van de wet van 15 december 1980 vermelde uitsluitingsgrond houdt in dat een uitsluiting van bescherming dient te worden overwogen voor 'een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf begaan heeft buiten het land van toevlucht voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten'. Artikel 55/4 (c) van de wet van 15 december 1980 stelt dat 'een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd'. De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven, maar ook medeplichtingen en leidinggevers, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art. 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd - eventueel door iemand anders - en dat de persoon in kwestie hierbij een substantiële bijdrage heeft geleverd, wetende dat zijn of haar handelen of niet-handelen het plegen van het misdrijf zou bevorderen.

Vooreerst dient vastgesteld dat u en uw familieleden duidelijk hebben nagelaten uw volledige medewerking te verlenen aan het Commissariaat-generaal bij het achterhalen van de waarheid en aldus bij het onderzoek naar de gegrondheid van uw vrees voor vervolging. Zo dient vastgesteld dat zowel u als uw familieleden aanvankelijk bij het indienen van jullie asielaanvragen hebben nagelaten het betreffende vonnis inzake deze moord neer te leggen, ondanks het feit dat jullie wel diverse andere documenten (krantenartikelen, attesten verzoeningscommissie, foto's, verklaringen van de raadsman van uw zoon in Albanië, I. B. (...) ...) in dit verband neerlegden. Toen tijdens het eerste gehoor van uw oom, I. K. (...), de vader van M. (...), werd gevraagd dit vonnis neer te leggen, beweerde jullie raadvrouw dat dit onmogelijk was daar niemand dit vonnis had (gehoor CGVS I I. K. (...) p. 16). Toen uw oom erop gewezen dat hij via de raadsman van zijn zoon in Albanië het vonnis kon opvragen, stelde hij het vonnis te bezorgen (gehoor CGVS I I. K. (...) pp. 14-16). Aanvankelijk werd een afschrift van dit document door uw oom, K. K. (...) (O.V. 6.990.900), neergelegd. Opnieuw werd er op

gewezen dat het originele document aan het Commissariaat-generaal diende voorgelegd te worden (gehoor CGVS K. K. (...) p. 9). Bovendien bleek na vertaling van dit afschrift van het vonnis dat hier twee pagina's (nl. 8 en 9) uit ontbraken (zie stuk 6 uittreksel vonnis; geprint document - stuk in het administratieve dossier).

Tijdens een later gehoor legde jullie raadvrouw uiteindelijk het volgens haar originele vonnis daadwerkelijk neer. Uit dit vonnis bleek dat de ontbrekende pagina's uit de eerder neergelegde kopie transcripties van een telefoontap bevatten. Eén van de transcripties is van een telefoontap tussen u en M. K. (...), de minderjarige dader, op de dag van de moord zelf - 19 augustus 2010. Uit de weergave van dit gesprek blijkt wel degelijk dat u van het gebeurde op de hoogte was. Meer nog, uit deze telefoontap blijkt dat u onmiddellijk na het gebeurde reeds op de hoogte was, daar u op de hoogte bent van het feit dat bepaalde zaken werden verborgen. Immers, het gesprek tussen u en M. K. (...) verloopt als volgt (eigen vertaling uit het Frans): U: "Zelfs wanneer men u slaat, met de prijs van de dood, beken niets." M. (...): "Wanneer vindt de begrafenis plaats?" U: "Morgen, om 17.30 uur." M. (...): "Heeft hij iets gezegd?" U: "Nee, hij is vertrokken, Judi... we hebben hem gelaten." M. (...): "Heeft hij ze verborgen?" U: "Niemand weet iets, men heeft ze onder de grond gestopt." M. (...): "Waar heb je ze onder de grond gestopt?" U: "Ja, de koffer en al de rest hebben we laten verdwijnen." M. (...): "Ik was om 2.15 uur in Laç." U: "Hoe ben je gegaan, met de auto?" M. (...): "Ik ben vertrokken met een taxi, 20.000 lekë...toen hij buitenkwam met de moto, ik zal de K. (...) niet beschamen, van zodra hij wou vertrekken, je hebt iets te maken met de K. (...) hé, ik heb hem gezet, pim, pim, pim, hij wilde ontkomen." U: "Wanneer, vandaag?" M. (...): "Natuurlijk vandaag." U: "Heb je vandaag met hem gepraat?" M. (...): "Die dag had hij me gezegd dat ik de K. (...) beschaamde. Ik heb hem gezegd dat ik de K. (...) niet zou beschamen, van zodra hij wilde vertrekken, heb ik ze gezet, boem, boem, boem, hij is gevallen met zijn moto, ik (?)...zijn zuster, acht kogels, allemaal in zijn lichaam." U: "Beken niets?....". Uit het door uw familie neergelegde vonnis blijkt bovendien dat A. (...) aanvankelijk aan de politie verklaarde dat hij wist dat zijn broer de moord zou plegen, daar M. (...) hem geld had gevraagd om nadien naar Laç te kunnen vluchten. Hij voegde toe dat zijn neef B. (...) - u dus - mee de wacht had gehouden met M. (...) om de bewegingen van het latere slachtoffer na te gaan om zo het geschikte moment voor de moord te vinden. Pas tijdens een later gehoor, in aanwezigheid van zijn advocaat, wijzigde A. (...) zijn verklaringen en stelde hij dat hij, noch u, op de hoogte waren van of betrokken bij de moord op E.V. (...). Overigens staat nog in het vonnis te lezen dat op basis van artikel 369 Wetboek van Strafvordering (zie artikel in bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier) de verklaringen die u aflegde tijdens het vooronderzoek door de procureur dienden voorgelezen te worden, daar u zich ten tijde van de rechtszitting, overigens net als A. (...), die eveneens aanvankelijk van medeplichtigheid werd beschuldigd, reeds in het buitenland bevond (zie vonnis in bijlage in administratieve dossier). U repte hier evenwel met geen woord over tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal. U beweerde op het Commissariaat-generaal dat de Albanese politie u heeft gemarteld tijdens uw verhoren en valse verklaringen heeft opgesteld. A. (...) zou naar aanleidingen van de foltering die hij had ondergaan, valse verklaringen in uw nadeel hebben afgelegd (gehoor CGVS pp. 8, 14-15, 18-19). U stelde dat u door de politie op dergelijke wijze werd behandeld omdat de V. (...)s hun invloed laten gelden hadden in het politiekantoor. Familie van hen zou immers een belangrijke functie binnen de politie hebben bekleed. Deze verklaring is evenwel niet in het minst aannemelijk. Vooreerst bent u niet in het bezit van enig attest dat kan aantonen dat u daadwerkelijk zou zijn gemarteld door de politie. Bovendien wordt in het vonnis met geen woord gerept over het feit dat u mishandeld zou zijn door de politie. Meer nog, uw familie legde een attest neer van de advocaat die instond voor uw verdediging, met name I. B. (...). Het is dan ook bijzonder opvallend dat zelfs uw eigen raadsman in dit attest met geen woord rept over het feit dat u zou zijn gemarteld en valse verklaringen in uw naam zouden zijn opgesteld. Derhalve kan niet het minste geloof worden gehecht aan dit aspect van uw relaas.

Uit de telefoontaps van een gesprek tussen I. (...) E. K. (...) blijkt voorts dat dient aangenomen te worden dat de moord op E.V. (...) wel degelijk was gepland. Het gesprek tussen uw oom I. (...) en E. (...) verloopt immers als volgt: I. (...): "Eh, B. (...), B. (...), waarom dat B. (...)?" - waarbij I. (...) met de roepnaam B. (...) naar uw neef A. (...) verwijst (zie Facebookpagina van A. K. (...) in de blauwe map). E. (...) antwoordt daarop: "...ik had aan B. (...) gezegd dat hij moest stoppen met die stomiteiten, maar de andere had hem bedreigd en hij zei me dat het beter was hem eerst te doden alvorens hij me [B. (...)] zou doden." I. (...): "Sheeeee! Je weet niets, noch dat je man met iemand een dispuut heeft gehad." E. (...): "Nee, neen, ik weet het niet, ik heb hem gezegd dat hij me om 1.30 uur is komen halen." I. (...): "Gisterenavond werd het beslist." E. (...): "Ja." I. (...): "Hij is er de ganse vorige nacht gebleven." E. (...): "Ja". I. (...): "... Ik zei tegen A. (...) dat hij de fout niet mocht begaan het aan zijn vrouw te vertellen want ze gaat ons in de problemen brengen, daar wacht zij net op." E. (...): "Ja". I. (...): "Auuuuu". E. (...): "Zij weet niets van die zaak." I. (...): "Ik heb het hem gezegd, alsjeblieft zoniet zijn we" E. (...): "Weet hij dat het B. (...) was?" I. (...): "Eeeeeee?". E. (...): "Weet A. (...) dat B. (...) er ook naartoe is gegaan?" I. (...): "Ja". Hoewel nergens in deze conversatie letterlijk over de moord werd

gesproken, blijkt duidelijk dat het gesprek wel degelijk hierover handelt, daar wordt verwezen naar het doden van iemand. Gezien u ten overstaan van het Commissariaat-generaal er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u op generlei wijze bij deze moord was betrokken, dient aangenomen te worden dat u wel degelijk betrokken partij was. Bovendien verklaarde uw vader, E. K. (...), ten overstaan van journalisten van El Pais zelf dat vier leden van de familie K. (...) werden veroordeeld, waaronder zijn zoon B. (...) wegens medeplichtigheid (zie artikel El Pais, d.d. 21/10/2012, in bijlage in het administratieve dossier).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient aldus besloten te worden dat er ernstige aanwijzingen zijn om aan te nemen dat u wel degelijk betrokken was bij de moord op E.V. (...). Derhalve dient nagegaan te worden of u niet voor een uitsluitingsgrond in aanmerking komt. Bij de individuele beoordeling of een uitsluitingsgrond al dan niet toepasselijk is, moet rekening gehouden worden met een aantal andere factoren, zoals de ernst van het gepleegde misdrijf, de leeftijd van de dader, het gedrag van de dader na het gepleegde misdrijf, de spijt die de dader betoont over het gepleegde misdrijf alsook met het zich onthouden van en/of het zich inlaten met nieuwe criminele activiteiten (Background Note on the Application of Exclusion Clausesf UNHCR, sept. 2003, § 72 en 73). Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat u weinig spijt over het gebeurde betoont. Zoals hierboven vastgesteld, was u weinig bereidwillig uw volledige medewerking aan het onderzoek van het Commissariaat-generaal te verstrekken. Zo heeft u nagelaten het werkelijke motief voor de moord kenbaar te maken en kan voorts geen geloof worden gehecht aan het motief dat u en uw familieleden voor de moord op E.V. (...) wel aanhaalden. U beweerde immers dat M. (...) herhaaldelijk werd gepest door E. V. (...). U verklaarde te vermoeden dat E. (...) M. (...) pestte omdat M. (...) geen wraak had genomen wegens de moord op uw oom Q. (...). Uw advocaat voegde hieraan toe dat E. (...) en R. (...), de moordenaar van uw oom Q. (...), samen in de gevangenis hadden gezeten (gehoor CGVS p. 17). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat geen geloof kan worden gehecht aan dit door u en uw familieleden aangehaalde motief voor de moord op E. (...). Immers, uw raadsvrouw en uw oom K. (...) beweerden dat E. (...) en A. R. (...) samen in de cel zaten en dat E. (...) daar door A. (...) werd aangepord om M. (...) het leven zuur te maken. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd, jkt evenwel dat A. R. (...) pas in september 2010 door de Britse autoriteiten aan Albanië werd uitgeleverd. Voordien had hij jaren onder een Kosovaarse identiteit in Groot-Brittannië had verbleven. E. V. (...) werd evenwel op 19 augustus 2010 door M. (...) vermoord. Gezien A. R. (...) pas op 10 september 2010 aan Albanië werd uitgeleverd, kan hij niet samen met E. (...) in dezelfde gevangenis hebben verbleven. Derhalve kan geen geloof worden gehecht aan het door u beweerde motief voor de moord. Opnieuw dient aldus vastgesteld te worden dat u de ware aard van het gepleegde feit voor de Belgische autoriteiten tracht te verbergen door het verstrekken van foutieve informatie.

Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u bewust tracht significante feiten voor de Belgische autoriteiten verborgen te houden. Dergelijke houding stemt niet overeen met een daadwerkelijke spijt van het gebeurde. Uit het voorgaande blijkt dat u de ernst van het gepleegde misdrijf niet inziet en dat u geen spijt heeft betoond over uw daden.

Om bovenvermelde redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van art. 1, F (b) van de Conventie van Genève en komt u in toepassing van artikel 55/4 (c) van de Vreemdelingenwet evenmin in aanmerking voor het statuut van subsidiaire bescherming.

De door u en uw familie neergelegde documenten en stavingsstukken vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen of in een ander daglicht te plaatsen. Uw identiteit en gezinssamenstelling staat immers niet ter discussie. Deze andere documenten en stavingsstukken tonen aan dat M. K. (...) werd vermoord en leden van de familie K. (...) voor deze moord verantwoordelijk hetzij betrokken zijn. Het Commissariaat-generaal trekt, zoals hoger vermeld, niet in twijfel dat u hierdoor het risico loopt slachtoffer van een bloedwraak te worden. Deze documenten en stavingsstukken kunnen evenwel op geen enkele wijze uw onschuld bij de aangehaalde moord aantonen.

Inzake de asielaanvragen van uw ooms, K. (...) (O.V. 6.990.900) en I. K. (...) (O.V. 6.903.957), besloot ik eveneens tot een uitsluiting van de vluchtelingenstatus en een uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Inzake de asielaanvragen van uw nicht, A. V. (...) en haar echtgenoot B. (...) (O.V. 6.910.401), en uw nicht, M. F. (...) en haar echtgenoot M. (...) (O.V. 6.975.126), besloot ik tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar zij niet aannemelijk hebben gemaakt daadwerkelijk te worden gevisieerd in de bloedwraak tussen de familie K. (...) en de familie V. (...). Met de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van uw overige familieleden kan geen rekening worden gehouden. Vooreerst dient elke asielaanvraag op haar individuele merites te worden beoordeeld. Bovendien zijn er

geen aanwijzingen dat deze familieleden op enigerlei wijze bij deze moord waren betrokken, in tegenstelling tot u.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat niettegenstaande u dient te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie evenals van de subsidiaire beschermingsstatus, de Commissaris-generaal meent dat het in de huidige omstandigheden niet is aangewezen dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat verwerende partij in haar beslissing niet is nagegaan of in Albanië redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en of verzoekende partij toegang heeft tot dergelijke bescherming. Verwerende partij heeft derhalve nagelaten te onderzoeken of verzoekende partij voor de door haar weergegeven problemen in Albanië bescherming kan verkrijgen in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Eveneens dient te worden opgemerkt dat het administratief dossier desbetreffend geen informatie bevat. De Raad beschikt dan ook niet over voldoende gegevens teneinde zich desbetreffend een oordeel te kunnen vormen.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 december 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT